tahte hea meelega neile api tulla. Aga enne kui Rijast abi jõudis, oli jo Pihkwa würst oma wäega nende kallal ja hakkas Ottepäe linna ümber piirma, aga ei saanud teda ärawõita. Aga nemad riisusid mööda maad ja läksid siis jälle tagasi. Kui nüüd Saksa mehed Rijast tulid, olid Wenelaesed jo ära, aga nemad tegid Ottepäe linna weel kindlamaks, et edaspidi weel paremaste wõiksid Wenelaeste wastu seista. Aga ülekohust, mis Wenelaeste poolest oli tehtud, ei tahtnud ega Uggenuse rahwas, ega Saksad mite nuhtlemata jätta, selle pärast läksid ka nemad oma korda üle Maa-piire Wenemaale ja riisusid seäl maal, aga tulid kohe jälle tagasi. Sel samal talwel pärast Määri aastal **1217** läksid kõik ristirahwas, Uggenuse ja Sakala maa Eestlaesed ka seltsis, Järwamaale ja sundis Järwamaa Eestlaesed ka ristiusule. Paastu kuus sel samal talwel tulid Wenelaesed teistkorda weel suurema wäega Uggenuse ja hakasid Ottepäe linna ümber piirma. Pealegi olid nemad weel Eestlaesed kes paganad enesele api hüüdnud, ja oli neid ka hulk Saare-maalt, Läne-maalt ja Harju-maalt tulnud, et Wenelaeste ja paganate wägi ühtekokku **20,000** (kakskümmend tuhat) meest oli. Aga risti rahwas linna sees panid wapraste wastu, juba peagu kolm nädalat olid linna ol sõdimas, aga ei saanud mite tema üle wõimust. Ristirahwa wägi Wolkiini walitsuse al tuli neile siis api aga neid ep olnud ka enam kui **3000** (kolm tuhat) meest. Oli meestel siis kül palaw tõ, aga

siiski tungisid sõdides waenlasteſt läbi, ja said ka linna sisse, et kül mõni waper mees surnud maha jäi, nagu Wõnnu linna peälik Pertel. Aga kui mõlemil pool ni hästi linna sees kui linna ees sõdiadele leiba ja moona puudus kätte tuli, siis lepisid ja tegid rahu, ja läksid kõik jälle oma koeu.

Asi hakas nüüd risti rahwale ja iseäranis Sakslaestele wäga kimbakaks minema. Eestlaeste peälik Lembit, kes oma wana pagana usku jälle tagasi läinud, oli iga poole käsud saatnud, et nemad nii palju ial wõimalik sõamehi korjaksid, et nemad risti usku ja Sakslaesed siit maalt ärakautaks. Tema kutsumine sai kuulda woetud, Sakala maa piire peäl Pala jõe ääres seisis Lembit suure wäega, 6000 meest tema käsu al, kõige Eestlaeste maa kondadest koku tulnud. Seäl olid Lääne mehi, Harjulaesi, Wirulaesi, Järwalaesi ja ka Sakala mehi. Aga nemad ei kipunud weel mite risti rahwa peäle. Keda nemad siis weel otasid? Lembit ep olnud mite üksnes Eestlaestele käsud saatnud, waid ka Wene maale ja Nowgroti suurwürst oli ka luband suure wäega tulla. Seda kuuldes olid ka risti rahwas nii palju kui jõudsid oma wäehulgad ruttuga kokko korjanud. Wolkiin oma mõega wendadega, krahw Albert, kes prkegu suure hulga ue sõameestega Saksamaalt oli tulnud, wana Kube oma Liiwi rahwaga, Lätti rahwas ka sugu, ühtekoku 3000 waprad wäljawalitsetud sõamehed rutasid Eestlaeste wäega kokku saada ja teda ärawõita, enne kui Wenelaesed weel jõuaksid